

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

**Brief aan de leden
T.a.v. het college en de raad**

informatiecentrum tel.
(070) 373 8393

uw kenmerk

bijlage(n)

2

betreft

ons kenmerk

datum

Nieuw 'Prostitutiehoofdstuk'
model-APV

ECLBR/U201501119
Lbr. 15/056

9 juli 2015

Samenvatting

Voor u ligt de ledenbrief bij het nieuwe hoofdstuk 3 van de Model-Algemene Plaatselijke Verordening (Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen), waarmee een handvat wordt geboden bij het invoeren of verbeteren van een gemeentelijk vergunningenstelsel voor seksbedrijven. Deze modelverordening wordt nu gepubliceerd omdat een substantieel aantal gemeenten de wens heeft om binnen afzienbare tijd een (nieuw of verbeterd) vergunningenstelsel voor seksbedrijven in te voeren, terwijl het beoogde wettelijke kader (de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche, hierna: Wrp) vooralsnog op zich laat wachten.

De belangrijkste elementen van het vergunningenstelsel zijn:

- *Het is verboden zonder vergunning:*
 - bedrijfsmatig gelegenheid te geven tot prostitutie en tot het verrichten van seksuele handelingen voor een ander tegen betaling, en
 - bedrijfsmatig tegen betaling vertoningen van erotisch-pornografische aard aan te bieden.
- *Vergunningverlening volledig bij burgemeester.* Waar voorheen de vergunningverlening was belegd bij het 'bevoegd bestuursorgaan' – waaronder werd verstaan het college of, in bepaalde gevallen, de burgemeester – is er thans in navolging van de Wrp gekozen om deze taak volledig bij de burgemeester te beleggen.
- *Introductie van het bedrijfsplan.* Ter versterking van de sociale positie van de prostituee wordt in navolging van de Wrp het bedrijfsplan geïntroduceerd. Prostitutiebedrijven zijn verplicht dit op te stellen en hiernaar te handelen; ook dient het bij de aanvraag overgelegd te worden. Aan het bedrijfsplan kan worden getoetst of de exploitant voldoende oog heeft voor de gezondheid, de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de prostituees en de goede hygiëne binnen het bedrijf.
- *Nieuwe onderdelen.* Verder is nog een aantal nieuwe (soms facultatieve) onderdelen toegevoegd, te weten een maximumstelsel voor vergunningen, eisen m.b.t. adverteren, de minimumleeftijd voor prostituees wordt verhoogd naar 21 jaar, regeling van de minimumverhuurperiode voor werkruimtes en een verbodsbepaling voor klanten.

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Aan de leden

informatiecentrum tel. (070) 373 8393	uw kenmerk	bijlage(n) 2
betreft Nieuw 'Prostitutiehoofdstuk' model-APV	ons kenmerk ECLBR/U201501119 Lbr. 15/056	datum 9 juli 2015

Geacht college en gemeenteraad,

Voor u ligt de ledenbrief bij het nieuwe hoofdstuk 3 (Hoofdstuk 3. Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen) van de Model-Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: model-APV), waarmee een handvat wordt geboden bij het invoeren of verbeteren van een gemeentelijk vergunningenstelsel voor seksbedrijven.

We gaan achtereenvolgens in op de volgende aspecten:

1. Aanleiding

2. Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche

2.1 Stand van zaken en uitgangspunten Wrp

2.2 Aanpassing model-APV in relatie tot de Wrp

2.3 Nut en noodzaak landelijke regelgeving

2.4 Bewust afwijken van Wrp

3. Wijze totstandkoming van de modelverordening en nadere inspraak

4. Belangrijkste nieuwe elementen vergunningenstelsel model-APV

4.1 Begrippen (artikel 3:2)

4.2 Vergunningverlening volledig bij burgemeester (artikel 3:3)

4.3 Introductie van het bedrijfsplan (artikel 3:15)

4.4 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke (artikel 3:22)

4.5 Andere nieuwe onderdelen

5. Bedrijfsmatige prostitutie en 'thuiswerkers'

6. Een 'wetsinterpreterende beleidsregel'?

7. Meer informatie

Bijlage I – Implementatiehandleiding

Bijlage II – Modelverordening met toelichting

1. Aanleiding

In 2009 is het wetsvoorstel voor de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche (*Kamerstukken II 32 211*, hierna: *Wrp*) ingediend bij de Tweede Kamer. De model-APV is op dit vlak sindsdien niet geactualiseerd, in afwachting van de behandeling van het wetsvoorstel. Nu blijkt dat een groot aantal gemeenten de behoefte heeft om binnen afzienbare tijd een nieuw of verbeterd vergunningstelsel voor seksbedrijven in te voeren, en de wet nog zeker enige tijd op zich laat wachten, is besloten om aan de wens van gemeenten tegemoet te komen. Hierbij is er – vooruitlopend en anticiperend op de uiteindelijke inwerkingtreding van de wet – voor gekozen om het nieuwe vergunningstelsel nauw aan te laten sluiten bij het wetsvoorstel zoals dat nu luidt. Hiermee wordt voorkomen dat gemeenten die een nieuw of verbeterd vergunningstelsel invoeren binnen afzienbare tijd opnieuw substantiële materiële wijzigingen in hun regelgeving en beleid door moeten voeren.

2. Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche

2.1 Stand van zaken en uitgangspunten *Wrp*

In 2009 is het oorspronkelijke wetsvoorstel voor de *Wrp* (*Kamerstukken II 32 211*) ingediend bij de Tweede Kamer. Dit voorstel omvatte de invoering van een verplicht en grotendeels uniform vergunningstelsel voor de uitoefening van een seksbedrijf, ten einde meer uniformiteit in het lokaal vergunningenbeleid te bewerkstelligen. Vervolgens is met de eerste nota van wijziging een leeftijdsverhoging voor prostituees van 18 naar 21 jaar geïntroduceerd, gekoppeld aan een registratieplicht voor prostituees. Ook zijn twee andere landelijke registers voorzien, om de vergunningverlening en de controle en toezicht op de naleving van vergunningen te vergemakkelijken. Het eerste hiervan ziet op vergunningen van prostitutiebedrijven. In dit register worden de beschikkingen inhoudende een weigering, schorsing of intrekking van een vergunning van een prostitutiebedrijf opgenomen. Het tweede register bevat de verleende en gewijzigde vergunningen voor escortbedrijven. In het oorspronkelijke voorstel werd ook voorzien in de invoering een 'vergewisplicht' voor de klanten.

Het wetsvoorstel is op 29 maart 2011 aangenomen door de Tweede Kamer. De Eerste Kamer heeft tijdens de plenaire behandeling echter kenbaar gemaakt zich niet te kunnen vinden in bepaalde elementen van het wetsvoorstel en aangestuurd op een novelle, waarmee de registratieplicht van de prostituee en de vergewisplicht van de klant zouden worden geschrapt. De stemming over het wetsvoorstel is in afwachting hiervan aangehouden. Een novelle, in lijn met de wensen van de Eerste Kamer, is op 1 maart 2014 ingediend bij de Tweede Kamer (*Kamerstukken II 33 885*). Het is overigens niet onwaarschijnlijk dat het wetsvoorstel zoals dat nu luidt – dus rekening houdende met de novelle – lopende de behandeling van de novelle in de Tweede Kamer nog aangepast wordt, dan wel op initiatief van de regering (via een nota van wijziging), dan wel op initiatief van de Kamer (via amendement).

Het wetsvoorstel, in zowel de oorspronkelijke als huidige vorm, dient als vervanging van de huidige autonome bevoegdheid voor het stellen van regels op grond van de artikelen 149 en 151a van de Gemeentewet. Waar op basis van deze artikelen een vergunningenstelsel een autonome keuze is, wordt als gevolg van het wetsvoorstel elke gemeente verplicht om een vergunningenstelsel te voeren. Het wordt in heel Nederland verboden een seksbedrijf uit te oefenen, tenzij daarvoor een vergunning is verleend. Dit betekent dat een vergunning dient te worden aangevraagd voor:

- het bedrijfsmatig gelegenheid geven tot prostitutie of het verrichten van seksuele handelingen voor een ander tegen betaling, en
- het bedrijfsmatig tegen betaling aanbieden van vertoningen van erotisch-pornografische aard in een seksinrichting.

2.2 Aanpassing model-APV in relatie tot de Wrp

Zoals gesteld is er gekozen om bij het vormgeven van het vernieuwde vergunningenstelsel in de model-APV nauw aan te laten sluiten bij het wetsvoorstel zoals dat nu luidt (dus rekening houdende met de novelle die nog aan de Tweede Kamer voorligt). Hiermee wordt getracht te voorkomen dat gemeenten die een nieuw of verbeterd vergunningenstelsel invoeren binnen afzienbare tijd opnieuw substantiële materiële wijzigingen in hun regelgeving en beleid door moeten voeren. Een vroegtijdige aanpassing van de Algemene plaatselijke verordening (hierna: APV) overeenkomstig de modelverordening, zorgt er dan juist voor dat het gemeentelijke beleid (grotendeels) is aangepast aan de verwachte nieuwe situatie. Als de uiteindelijke inwerkingtreding van de Wrp daartoe aanleiding zal geven, zal via een volgende herziening van de model-APV gemeenten een handvat geboden worden om de daaruit voortvloeiende benodigde aanpassingen in de eigen APV door te voeren.

2.3 Nut en noodzaak landelijke regelgeving

Doordat bij het vormgeven van het nieuwe vergunningenstelsel in de model-APV waar mogelijk nauw is aangesloten bij het wetsvoorstel, is eens te meer gebleken dat landelijke regelgeving in aanvulling op lokaal beleid nodig blijft. Een aantal zaken kan namelijk niet, of niet op vergelijkbare wijze bij verordening geregeld worden. De meest in het oog springende elementen zijn:

- de landelijke registers die noodzakelijk zijn voor het toezicht op en de handhaving van vergunningen;
- de mogelijkheid om – onder voorwaarden – een absoluut ‘nul-beleid’ te voeren, en
- de strafmaat met betrekking tot bepaalde overtredingen.

Daarnaast mist de model-APV uiteraard het dwingende karakter dat een wettelijke regeling heeft; voor de nagestreefde verregaandere uniformering ten einde het ‘waterbedeffect’ te bestrijden blijft de Wrp nodig. Zo zijn er voorbeelden van prostitutiebedrijven, met name escortbureaus, die zich bewust verplaatsen naar gemeenten met minder strenge regels en voorwaarden en waar minder (streng) toezicht wordt gehouden. In bepaalde gevallen betreft het bedrijven met lopende handhavingzaken. De VNG zal daarom ook blijven pleiten voor het aannemen van de Wrp.

2.4 Bewust afwijken van Wrp

Er zijn nog enkele andere punten waarop de model-APV afwijkt van het wetsvoorstel. Dat komt omdat in de model-APV op deze punten aansluiting is gezocht bij de beleidswensen van gemeenten. Het is overigens onze verwachting dat het wetsvoorstel op deze punten nog wordt aangepast, gezien de discussies die daarover worden gevoerd in de Tweede Kamer.

Ten eerste betreft het de leeftijdsverhoging voor prostituees, of meer specifiek de strafbaarstelling van prostituees die, ondanks dat ze nog geen 21 jaar zijn, wel aan de slag gaan als prostituee (artikel 2 juncto artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van het wetsvoorstel). Voor de regulering van deze materie zijn twee varianten uitgewerkt (artikel 3:14), zie wat dat betreft ook de implementatiehandleiding. In de 'voorkeursvariant' (variant 1) kan, in afwijking van het wetsvoorstel, het werken in strijd met de leeftijdsgrens niet tegengeworpen worden aan de prostituee (aan de exploitant overigens wel). Reden hiervoor is de angst die leeft bij verschillende partijen dat prostituees in de leeftijdsgroep 18-21 jaar misstanden niet meer zullen melden (mede als gevolg van de sowieso al vaak ongelijke (machts)verhouding tussen prostituee en exploitant) en/of sneller in het illegale circuit zullen gaan werken. Werken voor een 'onvergund' prostitutiebedrijf is bij beide varianten echter onverminderd strafbaar, waarbij dit voorschrift in de 'voorkeursvariant' overigens wel als 'facultatief' is aangemerkt (lees, het is een keuze van individuele gemeenten om te bepalen of ze deze bepaling overnemen, zie verder de implementatiehandleiding). Hiervoor verwijzen we ook naar het standpunt van de Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen, die te kennen geeft dat strafbaarstelling van de prostituee onnodig is om de betreffende illegale situatie te beëindigen. Sluiting van het bedrijf is daarvoor immers voldoende.¹

Ten tweede betreft het de strafbaarstelling van de klant die seksuele handelingen verricht met een prostituee die nog niet de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt (artikel 29 van het wetsvoorstel). Deze is niet overgenomen in de model-APV. Argumentatie hiervoor is dat het voor een klant vaak niet makkelijk is om de precieze leeftijd van een prostituee te achterhalen (of enkel op een wijze die ingrijpt op de privacy van de prostituee). Bovendien zou een klant die gebruik maakt van de diensten van een vergund prostitutiebedrijf er vanuit moeten kunnen gaan dat de exploitant van het betreffende bedrijf de regels naleeft en geen prostituees laat werken als deze de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt. Het is daarom uiteraard wel strafbaar om als klant gebruik te maken van de diensten van 'onvergunde' prostitutiebedrijven, voor zover hij hier weet van heeft of het redelijkerwijs moet vermoeden. Daarnaast is – en blijft – een klant uiteraard strafbaar als hij seksuele handelingen verricht met een minderjarige prostituee (artikel 248b van het Wetboek van Strafrecht).

3. Wijze totstandkoming van de modelverordening en nadere inspraak

Deze modelverordening is ontwikkeld in samenwerking met diverse gemeenten, het ministerie van

¹ <http://www.nationaalrapporteur.nl/mensenhandel/mensenhandelbinnenprostitutie/index.aspx>.

Veiligheid en Justitie, het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (hierna: het CCV), binnen het landelijk programma prostitutie.² Verder heeft er (ambtelijk) overleg plaatsgevonden met onder andere vertegenwoordiging van de politie, vertegenwoordiging van de prostitutiebranche, Soa Aids Nederland, het portefeuillehoudersoverleg mensenhandel van het Openbaar Ministerie en Bureau Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen.

Dat er overleg heeft plaatsgevonden met diverse partijen betekent echter niet dat de verschillende gesprekspartners alle in de model-APV gemaakte keuzes volledig onderschreven en bovendien niet dat overleg op lokaal niveau niet meer noodzakelijk is. Wij beschouwen het dan ook als noodzakelijk om op lokaal niveau inspraak te organiseren, zo de eigen inspraakverordening daartoe niet al verplicht. Immers, de model-APV bevat veel 'knoppen' waar aan gedraaid kan worden naar aanleiding van beleidsmatige afwegingen op lokaal niveau. Om hier goede en zo breed mogelijk gedragen keuzes bij te kunnen maken achten wij het onontbeerlijk dat gemeenten in gesprek treden met inwoners, vertegenwoordigers uit de sector en van diverse gezondheids- en belangenorganisaties en eventuele andere belanghebbende partijen.

4. Belangrijkste nieuwe elementen vergunningenstelsel model-APV

4.1 Begrippen (artikel 3:2)

In artikel 3:2 worden veel voorkomende begrippen gedefinieerd. Bij een aantal wordt aangesloten bij in den lande bestaande definities, bij een aantal anderen wordt hier juist van afgeweken en daarnaast worden er enkele nieuwe begrippen geïntroduceerd. Veel van de begrippen kwamen nog niet, of niet in deze exacte bewoordingen voor in de model-APV. De toelichting bij de modelverordening gaat uitgebreid in op de diverse gehanteerde begrippen. Hieronder worden daarom enkel enkele aandachtspunten aangestipt.

In navolging van de Wrp wordt er onderscheid gemaakt tussen het '**seksbedrijf**' en de '**seksinrichting**', waar de model-APV voor aanpassing enkel het begrip 'seksinrichting' kende. Het begrip 'seksbedrijf' duidt op een activiteit of op activiteiten, en dus niet op de locatie waar de verrichtingen of vertoningen plaatsvinden; daarvoor wordt de term 'seksinrichting' gebruikt.

Een '**prostitutiebedrijf**' is een specifiek type 'seksbedrijf'; een '**escortbedrijf**' is dan weer een specifiek type 'prostitutiebedrijf'. Alle prostitutiebedrijven dienen daarmee aan alle regels te voldoen die gesteld zijn voor seksbedrijven in het algemeen, naast de regels die gesteld zijn voor prostitutiebedrijven in het bijzonder. Voor alle escortbedrijven geldt hetzelfde (het zijn zoals aangegeven immers prostitutiebedrijven), naast dat ze – zo die gesteld worden – aan alle regels hebben te voldoen die gesteld zijn voor escortbedrijven in het bijzonder.

² <http://www.hetccv.nl/instrumenten/Prostitutiebeleid/landelijk---memo-landelijk-programma-prostitutie>.

4.2 Vergunningverlening volledig bij burgemeester (artikel 3:3)

Waar voorheen de vergunningverlening was belegd bij het 'bevoegd bestuursorgaan' – waaronder werd verstaan het college of, voor zover het betrof voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven als bedoeld in artikel 174 van de Gemeentewet, de burgemeester – is er thans in navolging van de Wrp gekozen om deze taak volledig bij de burgemeester te beleggen. Ook de beslissing – in concrete gevallen – of de vergunning voor bepaalde of onbepaalde tijd wordt verleend is een beslissing die aan de burgemeester is voorbehouden. De burgemeester kan hieromtrent wel het nodige regelen in een beleidsregel; de raad is op dit vlak niet bevoegd tot verdere regeling in de APV (althans, vanaf het moment dat de Wrp in werking treedt).

4.3 Introductie van het bedrijfsplan (artikel 3:15)

Ter versterking van de sociale positie van de prostituee wordt in de Wrp het bedrijfsplan geïntroduceerd. Prostitutiebedrijven zijn verplicht dit op te stellen en hiernaar te handelen; ook dient het bij de aanvraag overgelegd te worden. Aan het bedrijfsplan kan worden getoetst of de exploitant voldoende oog heeft voor de gezondheid, de veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de prostituees en de goede hygiëne binnen het bedrijf. Waar het bedrijfsplan precies aan moet voldoen onder de Wrp zal grotendeels geregeld worden in een algemene maatregel van bestuur die ter uitvoering van de Wrp zal worden vastgesteld. In de model-APV zijn wij uitgegaan van het meest recente concept van dit besluit, voor zover wij daar kennis van hebben kunnen nemen. Dit betreft een concept waarover al enkele malen overleg heeft plaatsgevonden binnen het landelijk programma prostitutie en waarop diverse gemeenten input geleverd hebben.

4.4 Tentoonstellen, aanbieden en aanbrengen van erotisch-pornografische goederen, afbeeldingen en dergelijke (artikel 3:22)

Regeling van deze materie in de model-APV is op zichzelf niet nieuw, de manier waarop echter wel. In de oude variant van deze bepaling werd de burgemeester (in sommige gevallen immers het 'bevoegd bestuursorgaan') de bevoegdheid toebedeeld om regels te stellen. Een dergelijke bevoegdheid kan de burgemeester echter niet op die wijze worden toebedeeld. De bepaling is daarom herschreven, zonder regelstellende bevoegdheid van de burgemeester.

4.5 Andere nieuwe onderdelen

Verder is nog een aantal nieuwe (soms facultatieve) onderdelen toegevoegd, te weten een maximumstelsel voor vergunningen (artikel 3:5), eisen m.b.t. adverteren (artikel 3:13), de leeftijdsverhoging naar 21 jaar (artikel 3:14), een minimumverhuurperiode voor werkruimtes (artikel 3:16) en een verbodsbepaling voor klanten (artikel 3:21). Voor nadere toelichting op deze onderdelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij de modelverordening en de implementatiehandleiding.

5. Bedrijfsmatige prostitutie en 'thuiswerkers'

Een belangrijk element van het begrip 'seksbedrijf' is dat als de betreffende activiteiten een bedrijfsmatige vorm aannemen er zonder meer sprake is van een vergunningplichtig seksbedrijf. Hier doet bijvoorbeeld niet aan af of de betreffende bedrijfsmatige activiteiten plaatsvinden in een privéwoning. Wel is dit een factor bij de beoordeling óf er sprake is van bedrijfsmatige activiteiten (maar als daar dan sprake van is, dan is er zonder meer sprake van een vergunningplichtig bedrijf). Wat betreft deze beoordeling geeft de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke wetsvoorstel (*Kamerstukken II 2009/10, 32 211, nr. 3*) een aantal handvatten, waaraan gemeenten verder invulling kunnen geven in een (wetsinterpreterende) beleidsregel.

De in de memorie van toelichting genoemde factoren waarvan afhangt of een activiteit bedrijfsmatig wordt verricht zijn:

- 1) het oogmerk om (een aanvulling op) een inkomen te genereren,
- 2) het aantal uren dat aan de activiteit wordt besteed,
- 3) de wijze van klantenwerving (bijvoorbeeld of er wordt geadverteerd om de werkzaamheden onder de aandacht van publiek te brengen en klanten te trekken), en
- 4) de organisatiegraad en de omvang van het prostitutieaanbod.

Met betrekking tot klantenwerving wordt in de memorie van toelichting opgemerkt dat als:

- er zodanig met dat adres wordt geadverteerd dat het tot passanten leidt, of
- er reclame-uitingen aan het pand zichtbaar zijn,

dan is er wel sprake van een prostitutiebedrijf en is wel een vergunning noodzakelijk.

En met betrekking tot de organisatiegraad wordt in de memorie van toelichting opgemerkt dat als:

- er personeel in dienst is, of
 - er meerdere prostituees op hetzelfde adres werkzaam zijn,
- er wel sprake is van een prostitutiebedrijf en is wel een vergunning noodzakelijk. Ook een individu zonder personeel kan een bedrijf zijn en is dan dus vergunningplichtig.

Er is niet automatisch sprake van bedrijfsmatigheid. Als een prostituee:

- zelfstandig werkt,
- op haar thuisadres, en
- geen andere prostituees in haar woning laat werken,

dan is er blijkens de memorie van toelichting geen sprake van prostitutiebedrijf, maar van een 'thuiswerker'.

Elders in de memorie van toelichting staat dat er niet van een prostitutiebedrijf wordt gesproken als:

- er sprake is van één prostituee,
- op haar eigen adres,
- zonder uiterlijke kenmerken,
- die niet (uitvoerig) adverteert.

Als er geen sprake is van bedrijfsmatige activiteiten (en het dus niet gaat niet om een prostitutiebedrijf), dan is er sprake van een aan huis gebonden beroep, en is er dus geen vergunning nodig. Waarmee uiteraard niet gezegd is dat de activiteiten daar ook zijn toegestaan; ook uit het bestemmingsplan kunnen nog belemmeringen voortvloeien (zie wat dat betreft ook de implementatiehandleiding).

Er zit echter ook een ondergrens aan het begrip 'prostitutie' waar rekening mee gehouden dient te worden. Uit de memorie van toelichting blijkt dat 'het zich beschikbaar stellen' duidt op een structurele situatie, zodat allerlei incidentele seksuele handelingen met een ander niet onder het begrip 'prostitutie' vallen, zelfs niet als 'de ander' een tegenprestatie levert (bijvoorbeeld in de vorm van betaling).

6. Een 'wetsinterpreterende beleidsregel'?

Een bestuursorgaan kan beleidsregels vaststellen over een bevoegdheid die aan hem toekomt, hierin kan ook uiteengezet worden hoe het de bevoegdheid betreffende wettelijke voorschriften uitlegt. We noemen dit een 'wetsinterpreterende beleidsregel'. Daarmee kan het bestuursorgaan vóóraf helderheid verschaffen over zijn interpretatie van de regels, waarop hij zich bij de toepassing van zijn bevoegdheden zal baseren. De rechter is hier uiteraard niet aan gebonden; voor zover ze een (kennelijk) onjuiste uitleg van wettelijke voorschriften geven zijn ze dan ook niet van waarde.

Ook het nieuwe hoofdstuk 3 van de model-APV – in hoofdzaak in navolging van de tekst van het wetsvoorstel – bevat enkele begrippen waarvan wij ten strengste aanraden deze nader te duiden in wetsinterpreterende beleidsregels. Het gaat dan in het bijzonder om 'bedrijfsmatig gelegenheid geven tot' (zie wat dat betreft ook paragraaf 5), maar het kan ook raadzaam zijn om begrippen als 'zelfredzaamheid', 'deugdelijke administratie', 'structurele situatie' en 'vrijwel ongekleed' nader te duiden.

Aangezien het niet wenselijk is – en ook niet voor de hand ligt – dat er grote regionale verschillen in de uitleg van bepaalde voorschriften ontstaan, raden wij aan om hierover regionaal, af te stemmen. Voorts zou een discussie over de wenselijke uitleg van bepaalde begrippen onderdeel uit kunnen maken van de te organiseren inspraak (zie wat dat betreft ook paragraaf 3).

7. Meer informatie

Vraagafhandeling en voorlichtingsbijeenkomsten

Voor informatie en vragen kunt u op werkdagen van 08:15 tot 17:15 uur terecht bij het VNG Informatiecentrum (telefoon: 070-373 8393 of e-mail: informatiecentrum@vng.nl). Daarnaast willen wij u wijzen op het [VNG Forum Gemeenterecht](#). Op dit forum kunt u met collega's van andere gemeenten van gedachten wisselen en goede voorbeelden uitwisselen.

In het najaar organiseert de VNG voorlichtingsbijeenkomsten waar de aanpassing van de model-APV nader wordt toegelicht en wordt ingegaan op de lokale afwegingen die u kunt maken. De data en locatie van deze bijeenkomsten worden nader bekend gemaakt.

Handvatten actualisering prostitutiebeleid

Het CCV werkt in samenwerking met het ministerie van Veiligheid en Justitie, het Landelijk Informatie en Expertise Centrum (LIEC) en de VNG aan een handreiking ten behoeve van het lokaal te ontwikkelen en implementeren prostitutiebeleid. Publicatie hiervan zal naar verwachting deze zomer plaatsvinden. Daarnaast wordt voortdurend gewerkt aan de actualisering van het [webdossier prostitutiebeleid](#). In de handreiking en het webdossier vindt u handvatten voor het vormgeven van het bredere prostitutiebeleid, waarbij onder meer aandacht is voor de sociale positie van de prostituee en het inrichten van toezicht en handhaving. Voor eventuele vragen aangaande deze instrumenten kunt u terecht bij het CCV.³

Praktijkvoorbeelden

In aanvulling op deze ledenbrief en bijbehorende modelverordening zijn wij op zoek naar praktijkvoorbeelden waar andere gemeenten van kunnen leren. Dit kunnen beleidsnotities zijn, maar ook beleidsregels, voorbeelden van plannen van aanpak voor inspraak, projectplannen, handhavingsplannen, enzovoort. Heeft u een voorbeeld dat u wilt delen met andere gemeenten? Stuur deze dan naar praktijkvoorbeelden@vng.nl, onder vermelding van 'praktijkvoorbeelden prostitutiebeleid'. Wij publiceren uw voorbeeld via <http://praktijkvoorbeelden.vng.nl/>.

³ <http://www.hetccv.nl/diversen/organisatie/menu7/index.html>

Verdere wijziging model-APV en Modelverordening leges

Binnen enkele weken zal ook de reguliere jaarlijkse wijziging van de model-APV gepubliceerd worden. Deze betreft enkele kleine aanpassingen en verbeteringen. In het modelwijzigingsbesluit zal ruimte vrijgehouden worden voor een eventuele opname van een wijziging van hoofdstuk 3. Zo kunnen gemeenten desgewenst alle wijzigingen van de APV in één keer doorvoeren. Daarnaast zal in de komende wijziging van de Modelverordening leges rekening gehouden worden met het nieuwe hoofdstuk 3 van de model-APV.

Met vriendelijke groet,
Vereniging van Nederlandse Gemeenten

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized loop and a long, sweeping stroke extending upwards and to the right.

J. Kriens
Voorzitter directieraad

Deze ledenbrief staat ook op www.vng.nl onder brieven.